

nok skal komme for en dag, hvad der er sket med disse masseødelæggelsesvåben, eller hvor de er, men jeg hilser som sagt med tilfredshed, at der nu gøres bestræbelser på at få vedtaget en resolution i FN's Sikkerhedsråd.

Keld Albrechtsen (EL):

Jamen jeg ved godt, at amerikanerne har haft nogle gående rundt for at lede efter disse masseødelæggelsesvåben. De har jo altså ikke haft held med deres bestræbelser. Jeg ved ikke, om de ikke er dygtige nok, eller hvad der er problemet. Men hvorfor tillader man så ikke de eksperter, der virkelig har forstand på det, og som kunne have en troværdig rolle i den forbindelse? For statsministeren må vel indrømme, at de amerikanske eksperter ikke er vældig meget troværdige, især ikke, som tiden går, og man kunne have dem mistænkt for at fikle med et eventuelt undersøgelsesresultat. Det ville jo ikke være tilfældet med FN's våbeninspektører.

Statsministeren er vel også opmærksom på, at der er forsvundet atomart materiale, fordi man heller ikke har sørget for at tage ordentlig hånd om atomaffaldsdepoter og sådan nogle ting, så det flyder også, og dér kunne FN's våbeninspektører være med til at gå ind og skabe sikkerhed for befolkningen. Også på dét område, og også dér flyder det.

Men jeg har bare det indtryk, at Danmark indtager en fuldstændig passiv holdning i denne sag og i forhold til de problemer, der bliver alvorligere og alvorligere, fordi man ikke ønsker at genere USA's regering med ubehagelige spørgsmål, og det synes jeg ikke er rimeligt.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg må sige, at jeg ikke tror, at våbeninspektørerne kan noget, som amerikanerne ikke kan, så det spørgsmål ser jeg ikke som noget specielt stort problem.

Amerikanerne forsøger med alle midler at skaffe viden om, hvor disse masseødelæggelsesvåben er, fordi det selvfølgelig også er betænkeligt, hvis de pludselig bliver spredt og kommer i hænderne på terrorister eller på andre, og derfor må der selvfølgelig finde en meget intensiv eftersøgning sted.

Men når jeg nu hører på hr. Keld Albrechtsen, og det har jeg jo gjort også andre tirsdage og onsdage, slår det mig, at hr. Keld Albrechtsen forholder sig til små ting i forhold til det, som er det helt afgørende her, nemlig at det er lykkedes at komme af med et despotisk og undertrykken-

de regime. Kunne hr. Keld Albrechtsen ikke bare et lille øjeblik glædes på det irakiske folks vegne over, at det er blevet en diktator kvit?

Kl. 12.10

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 131

Villy Søvndal (SF):

Det drejer sig om Congo, Den Demokratiske Republik Congo. Sidste onsdag modtog Danmark en anmodning fra FN's generalsekretær, Kofi Annan, om vi ville være behjælpelige i en situation, der ser ud til at bevæge sig helt ud af kontrol.

Vi har tidligere set, hvor galt det kan gå med de der afrikanske konflikter, sidst i Rwanda, hvor der, hvis jeg husker rigtigt, var en halv million mennesker, der blev slået ihjel, og hvor verdenssamfundet bagefter stod og var enige om, at det nu var vigtigt at gribe ind i tide ikke alene for at undgå, at så mange blev dræbt, men også for at undgå de der kolossale flygtningestrømme, der er konsekvensen af de her konflikter.

Derfor vil jeg bede om statsministerens umiddelbare holdning til FN's generalsekretærs anmodning.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg kan bekræfte, at regeringen i sidste uge modtog en henvendelse fra FN om et mindre dansk styrkebidrag til en sikkerhedsstyrke i det østlige Congo. Den henvendelse er i øjeblikket under bearbejdning i regeringen, og vi er nødt til at overveje den temmelig grundigt, før vi kan give et endeligt svar. Det er derfor, at jeg ikke i dag er i stand til at give hr. Villy Søvndal et endeligt svar.

Jeg er enig med hr. Villy Søvndal i, at der er tale om en alvorlig situation og en vigtig opgave, der skal løses, men der er desværre mange løse ender i øjeblikket. Det er meget uklart, hvorledes en sådan styrke skal ledes, og det skal i hvert fald afklares, før vi kan give et endeligt dansk svar.

Villy Søvndal (SF):

Jeg takker statsministeren for svaret, som jeg forstod sådan, at statsministeren var enig i, at det er vigtigt at gå ind, før det her eskalerer til et omfang, hvor det kan være svært at komme ind.